

Uvodna riječ

Hvaljen Isus i Marija!

Dok te, dragi brate i sestro, pozdravljam našim starijim kršćanskim i hrvatskim pozdravom, želim ti odmah napomenuti da se u tvojim rukama nalazi novi, sedamnaesti broj časopisa bogoslova Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, tvojih splitskih franjevaca.

U ovom novom broju naći ćeš početna filozofska i teološka promišljanja franjevačkih đaka te nadahnjujuće misli Velikana duha naše Provincije; nadalje ćeš susresti razgovor mladog i starog franjevca, uspomenu na dane života Franjevačke visoke bogoslovije u Makarskoj, a zatim ćeš upoznat lik harnog franjevca.

„Zapišite u knjizi sve što se zbilo“, reći će knjiga Tobijina u dvanaestom poglavlju. Stoga ti donosimo mnoštvo događaja koje je pratilo naše mlade franjevačke korake kroz proteklu godinu, a koja su riječju popraćena i fotozapisom ovjekovječena.

Euharistija i molitva osovine su kršćanskog života, stoga ti, iz sobe srca naših bogoslova, donosimo nadahnute i poticajne meditacije. A kako je došlo do toga da građevinar i profesor obuku franjevački habit, saznat ćeš na samom kraju časopisa, kao i o samom izgledu početne formacije.

Hvalu prvo upravljam dragom Bogu, a onda i velika hvala braći bogoslovima na svesrdnoj pomoći u pripremi novog broja! Hvala starijoj braći svećenicima! Hvala bivšim odgojiteljima fra Ivanu Režiću i fra Domagoju Volareviću, a tako i novoimenovanim fra Siniši Balajiću i fra Anđelku Domazetu! Na isti način hvala o. fra Marku Mrši, provincijalu Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, koja svesrdno podupire i prati rad i djelovanje mlađe braće!

Tebi dragi štioče, želim iskazati svoju želju da ti Krist bude središte života. Ljubav Boga Trojedinoga neka te prati kroz dane zemaljskog života, da ga proživiš u radosti susreta kako s dragim Bogom, tako i s bratom čovjekom, da hodiš u zajedništvu s Marijom i da ploviš zajedno s nama u lađi, a koja je Crkva. Premda je često nesigurna, nemaj straha jer Krist je vodi. Želim ti da budeš čovjek srca, jer kao što je rekao naš fra Mario Jurišić: „Nikada ne bismo mi Isusu Kristu došli, ni Majci Božjoj, ni svetomu Anti, ni našem fra Anti da to nisu bili ljudi srca jer zanimljivo je ovo – u dvije tisuće godina u našoj Crkvi možda nema ni jedna molitva koja počinje *O pametni Isuse, pametna Gospe*, nema ni jedna molitva koja počinje *O pametni sveti Ante* niti će biti kasnije molitva *O pametni fra Ante Antiću*, ali će biti *O dobri moj Isuse* bit će *O dobra moja Majko* bit će *O dobri sveti Ante* bit će *O dobri naš fra Ante Antiću*.”

Na samom kraju želim šimićevski upraviti molbu Gospodinu:

*Bože
koji si me do ovoga časa doveo nevidljiv
vodi me i dalje koncu mojih želja.*

*Ne ostavi me
umorna i sama nasred puta.*

*Obrazi su moji blijedi
i moje misli nemoćno ko moje ruke vise.*

*Bože
daj da novo plavo jutro
iz umora digne moje misli
da kroz blijede ruke prođe mlaz crvene
svježe krvi.*

*Budi
nad mojom glavom moja pratilica zvijezda.*

fra Mate Šakić, glavni urednik